

עת"א 53352/05/21 - לירן קולוש נגד שירות בתי הסוהר

בית משפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 53352-05-21 קולוש נ' שירות בתי הסוהר

בפני כבוד השופט העמית אברהם טל

העותר לירן קולוש

נגד

המשיב שירות בתי הסוהר

החלטה

1. העותר מרצה 32 שנות מאסר המורכבות ממספר עונשי מאסר שחלקם בגין עבירות שביצע במהלך מאסרו והוא מבקש להוציאו לחופשות, כפי שהמליץ, לטענתו, בימ"ש זה במושב אחר, בדיונים שהתקיימו במהלך חודש ספטמבר 2019 (ראה הפרוטוקולים שצורפו לעתירה).
2. אין מחלוקת שהעותר הוגדר כסג"ב בעקבות אי חזרתו מחופשה במאסר קודם בשנת 1994 ואי חזרה מחופשה בשנת 2004 ממאסר קודם במשך חצי שנה, אך הגדרתו הוסרה בשנת 2017 ומשכך ניתן בחלוף הזמן להוציאו לחופשות.
3. המשיב מתנגד להוצאת העותר לחופשות וסומך טענתו על מידעים שחלקם (אלה שהתקבלו עד ספטמבר 2019) הוצגו גם בפני בית המשפט שהחליט את ההחלטות עליהן מסתמך העותר, ועל מידעים שהתקבלו לאחר אותו מועד והוצגו בפני.
4. המשיב סומך את התנגדותו גם על עמדת גורמי הטיפול לפיה לאור מורכבותו האישית של העותר הוא זקוק להשתלב בטיפול באלימות כללית אך הוא סירב לכך.

5. גורמי הטיפול מסתמכים על אבחון מקיף שנערך לעותר ע"י הפסיכולוג השיקומי של שב"ס, ד"ר אפשטיין, שבסיכום חוות דעתו כותב כדלקמן: **"מדובר באדם בעל היסטוריה אישית המאופיינת בהזנחה וחוסר יציבות, קשיי התנהגות מגיל צעיר ובהמשך עבריינות חוזרת. ממצאי האבחון מצביעים על מודעות נמוכה לגורמים העומדים בבסיס עבירותיו, והנבדק מספק הסברים שטחיים ואף בלתי סבירים לנסיבות ולמניעים לביצוען. ממצאי האבחון האישיותי מלמדים על דפוסים אנטי-סוציאליים מובהקים, לצד ליקויים במישור האפקטיבי והבין-אישי. בנוסף, ניכר כי הנבדק הפיק תועלת מעטה מהטיפול שעבר עד כה, אך גישתו לטיפול אינה שלילית. מסוכנותו לאלמות עתידית מוערכת ברמה הבינונית (בקצה העליון של הטווח) על רקע גורמים היסטוריים, קליניים וניהול סיכון כאחד."**

6. בפתח הדיון בפני טען ב"כ העותר שהחלטת שב"ס לא ניתנה לאחר התייעצות עם גורמי הביטחון והטיפול, מאחר וניתנה זמן קצר לאחר דחיית העתירה על הסף בשל העדרה של החלטה מנהלית.

לטענתו, העותר אסיר מגיל 18 והעבירה האחרונה נעברה בשנת 2012.

משנת 2015 העותר שינה את דרכיו ומאז הוא עובר הליכים טיפוליים. הוא עבר מאגף שמור לאגף פתוח, ניהל מפעל בכלא רימונים ועבר לכלא מעשיהו, שם הוא נמצא היום.

7. העותר הומלץ לשחרור על תנאי על ידי ושר וגורמי הטיפול והוא לא סירב לעבור אבחון פסיכו-דיאגנוסטי, עליו מסתמך המשיב.

לטענת בא כוחו, העותר לא עבר עבירות אלימות במהלך מאסרו או במהלך חופשותיו ולכן סירב לעבור טיפול כזה, שלא הוצע לו בשנים האחרונות.

גם גורמי הטיפול והמאבחן קובעים שהעותר הוא אנטי-סוציאלי, והאלימות שמיוחסת לו מבוססת על גורמים היסטוריים.

8. ב"כ המשיב טען שגם העבירות שביצע העותר במהלך מאסרו הן עבירות אלימות ולא רק עבירות מרמה ובמשך מאסרו הארוך ניתן היה לצפות שלא יהיה בעל אישיות אנטי-סוציאלית, דבר שלא קרה. כך גם ניתן היה לצפות שיאבד את דפוסיו האלימים בגיל 18, במשך מאסרו מאז הוסרה הגדרתו כסג"ב, דבר שלא קרה.

לטענתו, הידיעות שנוספו מאז הדיון האחרון מלמדים על מסוכנותו של העותר אם ייצא לחופשות.

9. לאחר שעיינתי בעתירה, בכתבי התשובה המשלימים, במסמכים עליהם מסתמכים ב"כ הצדדים, הגעתי

למסקנה לפיה הוצאת העותר לחופשה לעת הזו עלולה לסכן את הציבור.

10. גם אם המידעים שהוצגו בפני בית המשפט, עליהם מסתמך העותר, לאחר שהוסרה הגדרתו כסג"ב, לא הצדיקו את אי שילובו בסבב חופשות, הרי יש באחרונים שבהם, כאשר הם מצטרפים למידעים שהתקבלו לאחר ההחלטות (ראה מידע 3376315) כדי ללמד על מסוכנותו כלפי גורמים שנמצאים מחוץ לכלא אם ייצא לחופשות.

11. אין מחלוקת שהמעשים שעשה העותר בגיל 18 הם מעשי אלימות חמורים של ניסיונות לרצח אזרחית ושוטר, ומלמדים על אישיות אלימה.

אין בחלוף הזמן, גם אם במהלכו לא ביצע העותר מעשי אלימות אלא "רק" עבירות אחרות שעיקרן עבירות מרמה שלא טופלו, כדי ללמד שאינו אדם אלים, שכן היה מצופה ממנו, ולו על מנת לצאת לחופשות ולהשתחרר על תנאי, שיסכים להשתתף בטיפול כזה במהלך 4 שנים שחלפו מאז הסרת הגדרתו כסג"ב, שאיפשרה לו לקבל טיפול כזה, לו הוא זקוק.

12. אמנם מרבית האסירים הם אנטי-סוציאליים גם בכל מהלך מאסרם, אך מצופה היה מהעותר שיירתם לטיפול שהוצע לו בתקופה שחלפה מאז הסרת הגדרתו כסג"ב, דבר שסירב לעשות.

13. לאור כל האמור לעיל, אני מקבל את עמדת גורמי שב"ס ומשטרת ישראל, ובמיוחד את המלצת המאבחן וגורמי הטיפול, שלא להוציא את העותר לחופשות.

14. אני דוחה את העתירה.

ניתנה היום, א' אלול תשפ"א, 9 אוגוסט 2021, במעמד ב"כ הצדדים.

אברהם טל, שופט עמית